

07.01.1963, page 4, הבקר

• זכור •

ישעיוו קרניאל (עוזמות) זיל'

(20 שנה למוות).

ביום שני דחנובה שנת תש"ג בשעת הרצאה על אליעזר בריהודה מהיה השפה העברית, ברע נפל לסתע ישער הו קרניאל ותלך לעולמו, כשהוא בן 62 שנה.

ישעיוו קרניאל עלה לארכן מרים מניה בראשית שנות השמונים למאה שעבירה רה עם אביו מרדכי, שהיה אחד מראויי זכרון יעקב. גיא חונך נארץ ורכש ידיעות רבות בעברית וספרותה הישנה והחדשה ולמד גם את השפות ערבית, צרפתית, אנגלית רג'ינית ושירש מורה בבית הספר בזכרון יעקב.

לאחר נשואיו עבר מהוראה לעבוד כפקיד בבנק אפיק בירושלים ובחייה והגיע עד לורנת מנהל הבנק בצתת כימי המלחמה הראשונה. לאחר מלחמת מלחמה זו עבר לירושלים כמנהל חשבונאות ב"הדותה" והיה גם חבר הנהלה.

עוד בהיותו בזכרון יעקב (כבן 17) החל לפרסם כתבות ב-"הצבי" וב-"הארון", ובירושלים פרסם תרגומים של פלוט עליכם שנודפסו ב-"האור". וכשהנוסד "דוואר היום" נתקבל לחבר עובי רה האקסלט ג'זע נמאנס בענין זה מדי שבוע בשבוע גנליון יום ו' פילדי סון סטאיירי הומוריסטי בשם "מבעד למסחת" — שיעוני הסתכבות" בחתי מעת עוזמות". פיליטונים אלה שביהם היה מניב על מאורעות השבוע בסארט שיריה נוקבת ובשפה עשרה ויפת, גתחבבו מאר על הקוראים שהיו מחיים כים בקוצר רוח להופעת גליון השבת של "דוואר היום" כדי להנות מהפילד סון של עוזמות. הוא גם ערך וגהאי לאור עתינימ היטילים כגון: "חומר מלל", "הדורבן" ו"התותחה", "הדרבן" הנופיע בקביעות במשך 10 שנים.

ראוי להזכיר גם את סדרת קידאר תיו ההומוריסטיות ברדיו בימי המנדט במשך שנים בכל שבוע ושבוע. קריאטיו משכו את קהל השומעים שנחננו מדבריו השנוגנים. בן היה מפּיסרי בית העם בירושלים בו הרצה כל נושאים שונים.

ראוי היה להקים זכר לטופר השם זון הזה ביטינו אלה, על ידי פרסומם לפניו דבריו היפים, מלאי שניתנה וביחות והברקות.

יעקב חייב.